

Krásný čaje, na chvíli snít mi dej,
ten dávný příběh náš.
Láskou bez hranic, nás vlácel mámivej,
démon, a je konec, čau.
Já chtěl ti dát, co dávno slíbil jsem,
tebe mít a hrát jsem chtěl.
Sálem nám jen zněl ten song, náš svět vířil v něm,
už není krásnej svět, dál jsem sám.

Stěny AIDS, sálá z nich chlad,
toužíš teplo dát, ty ne, počkej, už ne.
Stěny AIDS chrání svůj cíl,
dlouhou pouť krásnejch víl.

Tvář tvá se ztrácí, hrůzou křičí,
když spárům podléháš.
Znám tvůj strach, je víc než strach,
na smrt pohlédnout, tvý sny prázdný jsou.
A ty mě dál voláš, chceš mou být,
už spadl most a dost, už tě čtou.
Jako plášť, já jsem tu zbyl a svůj štít čistej mám,
čas na nás byl zlej, rozsvítil tmou.

Stěny AIDS, sálá z nich chlad,
toužíš teplo dát, ty ne, počkej, už ne.
Stěny AIDS chrání svůj cíl,
dlouhou pouť krásnejch víl.

Stěny AIDS, sálá z nich chlad,
toužíš teplo dát, ty ne, počkej, už ne.
Stěny AIDS chrání svůj cíl,
dlouhou pouť krásnejch víl.

Stěny AIDS, sálá z nich chlad,
toužíš teplo dát, ty ne, počkej, už ne.
Stěny AIDS chrání svůj cíl,
dlouhou pouť krásnejch víl.